

ROMANIA
TRIBUNALUL ILFOV
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR.1376
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 14 APRILIE 2014
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE - ALINA DUMITRESCU
GREFIER - MARIOARA RUSU

Pe rol judecarea cererii de chemare în judecata formulata de reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BUCUREȘTI - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ILFOV, CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ILFOV, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 07.04.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, fiind parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 14.04.2014, pentru când, în aceeași compunere a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, instanța constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, în dosarul nr.44911/3/2012, reclamanta SUTA ADRIANA a chemat în judecata pârâtele AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BUCUREȘTI-DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ILFOV, CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ILFOV solicitând admiterea cererii cu consecința desființării în tot a deciziei de impunere nr.14284/20.06.2012 emisa de CAS Ilfov și exonerarea reclamantei Suta Adriana de la plata sumei de 83034,81 lei pretinse de Casa de Sănătate cu titlu de contribuții de asigurări de sanătate, majorări și penalități de întârziere.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat ca decizia de impunere este nelegală pentru următoarele considerente:

Un prim aspect de nelegalitate este lipsa de competența a casei de sănătate Ilfov în emiterea deciziilor de impunere în general și în special pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente și care nu au semnat contract și nu au depus declarații specifice întrucât semnarea contractului dă naștere, în patrimoniul persoanei fizice, obligației de a depune declarații care nedepuse dau dreptul casei de sănătate să emită deciziile, aceste proceduri fiind bine definite de codul de procedura fiscală.

Un alt aspect de nelegalitate este lipsa raportului juridic generator al obligației de plata a contribuției pretinse prin decizia de impunere, întrucât lipsește calitatea de asigurat/ contribuabil, nu a fost semnat un contract cu casa de sănătate, nu există o normă legală care să suplinească lipsa consimțământului persoanei căreia i se opune actual calitatea de asigura/contribuabil.

Astfel, apreciază reclamanta ca este fără putința de tagada ca intenția legiuitorului este în sensul că dobândirea calității de asigurat pentru un cetățean român cu domiciliul în România are la bază plata contribuției care nu se poate realiza decât în baza unui contract

de asigurare, rezultând cu claritate de netagaduit faptul ca la baza raportului juridic de asigurare se află contractul, precum si ca respectiva calitate de asigurat nu ia nastere ope legis, si ca atare.

In lipsa calității de asigurat si in lipsa unui contract nu iau nastere drepturi si nu pot exista obligatii.

Un alt aspect de nelegalitate este lipsa notificarii de punere in întârziere a pretinsului debitor de catre creditorul ce invoca un drept de creanta nu poate determina nasterea unor debite accesorii. In raport de dispozitiile speciale ale legii - art 83 alin 4 teza II Cod procedura fiscal.

Stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale nu se poate face inainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la instiintarea contribuabilului privind depasirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. Doar presupunând ca ne aflam in ipoteza unei impuneri din oficiu prin estimarea bazei de impunere, apreciem ca netemeinica si ne legala decizia de impunere privind debitele accesorii in raport de pasivitatea culpabila a CAS Ilfov, o pasivitate ce a durat nu mai putin de 5 ani, pentru ca acest creditor sa poata solicita "mobilizat" doar de efectele extinctive ale prescriptiei ca ii sunt datorate diverse debite, cu titlu de despagubiri, pentru o culpa proprie, ignorand astfel cu desavarsire principiul potrivit cu care nimeni nu poate sa obtina foloase invocand propria sa vina - "nemo auditur propriam turpitudinem alegans".

A mai arătat reclamanta si ca emiterea unei singure decizii care cumuleaza debitul principal cu accesoriile, neprecizarea debitelor diferentiat, pe perioade fiscale distincte si pe termene de exigibilitate, ca si neindicarea explicita a actelor normative ce stau la baza pretentiilor privind debitele accesorii (intrucat in cei cinci ani fiscali actele normative au fost modificate constanta - respectiv procentul penalizator a suferit modificari repetate) si nu in ultim rand lipsa de informare in aratarea calcului debitelor accesorii, limiteaza nepermis dreptul la aparare si pun in imposibilitate certa de a verifica temeinicia pretentiilor organului fiscal.

Fata de caracterul sumar al mentiunilor regasite in cuprinsul deciziei de impunere (lipsind elemente importante, solicitate expres de lege sau "ascunzându-se " in mod voit altele) contestatoarea se afla in imposibilitate clara de a-si exercita dreptul la apărare, intrucat nu i se poate pretinde contestatoarei sa facă o verificare exhaustiva a ipotezelor de calcul avute in vedere de organul emitent, ca si in contestația depusa face trimitere exemplificativ (pentru a intelege complexitatea si in acelasi timp greutatea exercitării dreptului la aparare) la actele normative ce au reglementat in perioada supusa observației debitele accesorii, contributiile specific, astfel cum acestea au fost identificate de contestatoare.

În dovedirea cererii, reclamanta solicita încuviințarea probei cu înscrisuri, expertiza financiar contabila si orice proba ar rezulta ca necesara din dezbateri.

În drept, cererea se întemeiază pe dispozițiile art.218 C.proc.fiscala și art.1 din Legea nr.554/2004.

Prin sentința civilă nr.4196/17.09.2013 pronunțata, in dosarul nr.44911/3/2012, Tribunalul București a admisă excepția necompetenței teritoriale si a declinat competența de soluționare a cauzei in favoarea Tribunalului Ilfov.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la data de 11.12.2013 cu nr.4164/93/2013.

La termenul de judecata din data de 07.04.2014, pârâta Direcția Generala a Finanțelor Publice București in nume propriu cat si pentru Agenția Naționala de Administrare Fiscale a depus la dosarul cauzei întâmpinare solicitând sa constate lipsa calității procesuale pasive a instituției, iar cererea de chemare in judecata a instituției este lipsita de temei si interes legal. Pe fondul cauzei solicită sa constate netemeinicia cererii

reclamantei, raportat la legalitatea actului contestat ce întrunește condițiile de forma și de fond impuse de lege.

Fata de momentul invocării excepției, a fost unită cu fondul excepția lipsei calității procesuale pasive a paratelor ANAF și DGFP; în probațiune au fost administrate înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constata următoarele:

Prin decizia de impunere nr.14284/20.06.2012 emisă de CAS s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația plății sumei totale de 188.374,66 lei din care debit principal 91.599,87 lei reprezentând contribuții la asigurările de sănătate pe perioada 01.01.2007-31.12.2011, majorări de întârziere de 83034,81 lei calculate până la 31.05.2012 și tot până la aceeași dată - penalități de 13.739,98 lei (11 dosar declinat). Se mai reține că reclamanta exercită o profesie liberală, respectiv notar public.

Decizia a fost comunicată părții la 09.09.2012 și contestată în termenul legal, fiind respinsă prin adresa nr.24305/10.09.2012 (f.13-16 dosar declinat).

Având în vedere că organul emitent al deciziei contestate este CAS, tribunal va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a paratelor ANAF și DGFP întrucât acestea sunt doar organe de executare în speță, dar nu emitentele actului administrativ contestat.

Decizia contestată este nelegală pentru mai multe aspecte:

1. decizia a fost emisă în baza mai multor acte normative, printre care și art.35 din Ordinul 617/2007 al Președintelui CNAS, dispoziție ce a fost anulată ca nelegală (se are în vedere alineatul 1 al articolului) de CAB - secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă nr.835/08.02.2012, care a statuat că „organele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nu sunt organe fiscale și în consecință nu pot emite decizii de impunere”.
2. în practica judiciară au fost pronunțate hotărâri în care s-a apreciat că în cazul avocaților care au un sistem autonom de asigurări sociale, plata asigurărilor de sănătate raportat la baza de calcul, operează ca un impozit și nu drept o contribuție (Curtea de Apel Pitești - dos nr.1723/90/2011);
3. impunerea obligațiilor fiscale accesorii aferente perioadei 2007- 2011, s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor art.119 Cod procedură fiscală, act normativ care prevede dreptul organului fiscal de a percepe dobânzi și penalități de întârziere, însă cu condiția depășirii termenului de plată al obligației principale.

În raport de dispozițiile art. 119 Cod procedură fiscală, și în lipsa unor decizii de impunere anterioare este evident că organul fiscal nu putea stabili în sarcina reclamantei obligații accesorii pentru neplata la termen a obligațiilor principale, cât timp nu i-a comunicat anterior deciziile anuale de impunere, conținând creanțele bugetare și termenele de plată ale acestora.

Pentru considerentele expuse, tribunalul va admite acțiunea și va dispune anularea deciziei de impunere nr. 14284/20.06.2012 emisă de CAS.

Se va lua act că reclamanta și-a rezervat dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRAȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a paratelor ANAF și DGFP.

4
Respinge acțiunea precizată, formulată de reclamanta [REDACTAT] în contradictoriu cu **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** cu sediul în sector 5, București, str. Apolodor, nr. 17 și **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ILFOV** cu sediul în sector-2, București, Str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr. 13 ca fiind introdusa împotriva unor persoane fără calitate procesuala pasiva.

Admite acțiunea precizată, formulată de reclamanta [REDACTAT] cu domiciliul la SCA Crăciunescu Saidac, Bd. Pache Protopopescu, nr.91, sector 2 în contradictoriu cu pârâta **CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ILFOV** cu sediul în sector 1, București, str. Aviator Popișteanu, nr. 46.

Anulează decizia de impunere nr.14284/20.06.2012 emisa de CAS.

În act ca reclamanta și-a rezervat dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 14.04.2014.

Președinte,
Alina Dumitrescu

Grefier,
Marioara Rusu

Redact. D.A/
Tehnored M.R
5ex/comunicat 3ex